

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

Peer-Reviewed

ज्ञान-विज्ञान विभूक्तये
UGC CARE LIST

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/02 - March 2023

இலக்கியத்தில் கன்னிமரி

ஆய்வாளர்

தா. ஜோன்ஜெயந்தி,
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,
முதுகலைத் தமிழாய்வுத்துறை,
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது)
திருச்சிராப்பள்ளி.

நெறியாளர்

ஜா. அருணா, உதவிப்பேராசிரியர்,
முதுகலைத் தமிழாய்வுத்துறை,
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
திருச்சிராப்பள்ளி

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கன்னிமரியாள் இறைவனைக் கருவில் சுமந்தவள். த. பத்திநாதன் எழுதிய கன்னிமரி காவியத்தில் மரியாளின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் செய்திகளை திருவிவிலியத்திலுள்ள நான்கு நற்செய்தி நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காவியம் படைத்துள்ளார். மரியாள் தலைமுறை தலைமுறையாக மக்கள் போற்றும் தாயாகவும் பெண்களுள் பேறு பெற்றவளாகவும் தன்னிகரற்ற தன்மையுடையவராகவும் விளங்குகின்றார். இவ்வுலக மக்களின் பாவங்களை மீட்கும் பொருட்டு இறைவனைக் கருவில் சுமக்க இசைந்தார். கன்னியாகிய மரியாளுக்கும் சூசை என்ற இளைஞனுக்கும் மண ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. இந்நிலையில் தூய ஆவியானவரால் அனுப்பப்பட்ட கபிரியேல் என்னும் தேவதூதர் மரியாளின்

முன் தோன்றி கடவுளின் மகன் உன் வழியே பிறப்பார். அவருக்கு ஏசு என்று பெயரிடுவாய் என்று கூறினார். ஆண்டவர் சொன்ன வாக்கு நிறைவேறும் என மரியாள் பற்றுறுதி கொண்டாள். இறைவனின் வார்த்தைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தார். ஆதலால் உலகில் உள்ள பெண்கள் அனைவருக்கும் தாயாகப் போற்றப்படுகின்றார். இரக்கமும், அன்பும், மற்றவர்களுக்கு உதவும் மனம் கொண்ட மரியாள் தன்னுடைய உறவினரான எலிசபெத்தைக் காணவும் அவர்களுக்கு உதவும் நோக்கில் நான்கு நாட்கள் பயணப்பட்டு A+தேயா மலைநாட்டின் வழியாக அவ்T+ர் சென்றார். அங்கு மூன்று மாதங்கள் தங்கி அவர்களுடைய துன்பத்தில் துணையாக இருந்தார். குடிமதிப்பு எழுதப்பட வேண்டும் என்றும் மன்னனின் கட்டளைக்கு இணங்க சூசையும் மரியாவும் A+தாயாவின் பெத்தலகேம் நகர் சென்றனர். அங்கு தங்கி இருக்கும் நாட்களில் இறைவன் பிறக்கும் நேரம் வந்தது. தனி இடம் தேடியும் எங்கும் கிடைக்காததால் மாட்டுத் தொழுவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அந்நிலையை அறிந்து வருந்திய சூசைக்கு அன்னை ஆறுதல் அளிப்பவராக இருந்தார்.

முன்னுரை

இந்நூலின் ஆசிரியர் த.பத்திநாதன், இந்நூல் 1987ஆம் ஆண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகத்தில் தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாட்டுத் துறையில் பணியாற்றிய இவர் சிறந்த கவிஞராக விளங்கிக் காவியம் படைத்திருப்பது போற்றுதற்குரியது.

இறைமகன் ஏசுவை இந்த உலகுக்கு ஈந்து, உலக மீட்பின் பணியில் தனது அரிய பங்கினை ஏற்று விளங்கியவள் புனித கன்னிமரியாள். அவளின் சிறப்பையும், பெருமையையும் முழுமையாகக் கூறிட எவராலும் இயலாது. எனினும் அன்னை மீது கொண்ட பேரன்பின் விளைவால் இக்காப்பியம் உருவாகிற்று எனலாம். அன்னை மரியின் அரிய சரிதையை இனிய தமிழில் இவர் இயம்புகிறார். மனித மீட்பு வரலாற்றில் மரியாளின் வாழ்வும் இயேசுநாதரின் வாழ்வும் இணைந்திருக்கும் அருமையை இக்காவியத்தில் கவிஞர் உணர்த்துகிறார். இருபத்து ஏழு தலைப்புக்களைக் கொண்டதாய் இந்நூல் காணப்படுகிறது. இந்நூலின் இறுதியில் ஆரோக்கியமாதா, லூர்து மாதா, பாத்திமா மாதா ஆகிய பெயர்களில் வழங்கும் மாதாவின் காட்சிகளையும், புதுமைகளையும் பாடியுள்ளார்.

திருமரியின் பிறப்பும் வளர்ப்பும்

இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள் கலிலேயா நகரமான நாசரேத்தில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் பிறந்தாள். தாவீதின் வம்சத்தில் பிறந்தாள் யூதா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதை வரலாறு கூறுகிறது. வாழும் காலங்களில் எளிமையானவளாகவும், தூய்மை நிறைந்தவளாகவும், உள்ளத்திலே நற்பண்புகளைக் கொண்டுள்ளவளாகவும் விளங்கினாள். இவ்வுலகில் வாழும்

மக்களுக்கு இருளைப் போக்கி ஒளிதருபவளாகவும், வழிகாட்டியாகவும் அனைவருக்கும் தாயாக விளங்குகிறாள். இறைப்பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்தவளாய் ஆலயப் பணிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, ஆலயக் குருக்கள், கன்னியர்கள் தந்திட்ட கட்டளைகளைத் தட்டாமல் செய்துவந்தாள். எந்தப் பணியினையும் ஏற்றுச் செய்தாள். ஆகமங்கள் முழுவதையும் கற்ற நல்லறிவு கொண்டவள் நோன்பினைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வந்தவள். எருசலேம் நாட்டிலுள்ள நாசரேத்தூரில் எளிமையான தொழில் செய்து வந்த சூசைக்கும் மரியாளுக்கும் திருமணம் செய்திட நிச்சயிக்கப்பட்டது. இருவரும் திருமணத்திற்கு முன்பே துறவறத்திற்கான நோன்பு இருக்க முடிவு பண்ணினவர்கள். இறைவனின் திட்டமறிந்த பின்னும் ‘மாற்றமிதில் இல்லையென்று மரியாள் சூசை மனவறுதியுடன் கூறிய பின்னரே திருமணம் செய்துகொண்டனர்’. இறைமகன் பிறப்பதற்கு ஏற்ற தாய் மரியே என்று முன்னமே இறைபெருமான் எண்ணம் கொண்டார். ‘அந்நாட்களிலே ஒரு கன்னியிடத்தில் இறைவன் பிறப்பான் என்ற செய்திகள் கேள்விப்பட்ட மரியாள் ‘மெசியா’ பிறக்கும் தக்கநாள் எதுவென்று தனியறையில் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான் என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

“அருள்நிறைந்த மரியேநீர் வாழ்க!”

ஆண்டவர் தாம் உம்முடனே அணங்குகட்குள்

பெரும்பேறு பெற்றவரே நீர்தாம்

என்று புகன்றிட்டார்.” (த. பத்திநாதன். 1987)

காபிரியேல் தூதன் தோன்றி கூறிய செய்தி கேட்ட மரியாள் பயந்தவளாக, இந்த வாழ்த்து எத்தகையதோ என்று கருதினாள். அதற்கு தூதன் கலங்க வேண்டாம். உன் வயிற்றில் உருவாகும் கருவானது தேவமைந்தன் என்றும், அவர் இவ்வுலக மக்களின் பாவங்களைப் போக்கி இரட்சிக்கவும் இப்புவியை ஆட்சிசெய்யவும் பிறக்கப் போகிறார் என்று வானதூதர் கூறிய செய்திகேட்டுத் தெளிவு பெற்றவளாய் மகிழ்ந்தாள். இதில் மரியாளின் குணம் நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கின்றது. மரியாளிடம்! இறைவன் பிறப்பான் என்ற செய்தியைக் கேட்டவுடன் அவள் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். மரியாளோ கன்னிப்பெண், அக்கால கட்டத்தில் தவறான வாழ்க்கை வாழ்பவர்களை மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் படி கல்லெறிந்து கொல்லப்படுவார்கள். அப்படிப்பட்ட மரணம் நமக்கும் வரலாம் என்று தெரிந்தும் இறைவனை கருவில் சுமக்க மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தாம் எதிர் கொள்ளப்போகும் சூழ்நிலையைக் கண்டு பயமில்லாமல், ‘அமைதலோடு தன் உள்ளத்தில் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். (ஸ்வீட்டிலின் பிரபாகர்-2004) அந்நாட்களில் கிறிஸ்து குழந்தையாய் பிறப்பதற்கு முன் மரியாளும் வளனும், நாசரேத்தில் எப்படிச் குடும்பம் நடத்தினர் என்பதை ஆசிரியர்,

“உறவினர் பலமும் நண்பரின் உதவியும்

தக்கவர் பணத்தால் தந்திடும் உதவியும்

முக்கிய மனிதர் முந்திடும் உதவியும்

ஏதும் இலாத எளிய குடும்பமாய்” (த. பத்திநாதன். 1987)

வாழ்ந்ததாக அழகுபடக் கூறுகின்றார். இவ்வாறு எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்த மரியாளிடம் தேவதூதன் தோன்றி, “உறவினளாம் எலிசபெத்தாள் என்பவள் பலரால் மலடியென அழைக்கப்பட்டவள். அவளும் ஒரு மகனைக் கருவேந்தியிருக்கிறாள் அவளுக்கு இது ஆறாம் மாதம் என்று சொல்லக் கேட்ட மரியாள் இறைவனின் ஆகிடாத திருச்செயல் எதுவுமுண்டோ! என்று தெரிந்துகொண்டாள். ‘ஆண்டவனின் அடிமை நான்; உம் வாக்கின்படி ஆகட்டும்’ என்று தன்னை அர்ப்பணித்தாள். (திருவிவிலியம், லூக். 1:38)

எலிசபெத்தைக் காணல்

“உயர்குணத்தின் மரியாளும் உவகை கொண்டே

உறவினராம் எலிசபெத்தின் ஊரை நோக்கிப்

பயணம் மேற்கொண்டாள்.....” (த. பத்திநாதன். 1987)

இருவரும் சந்தித்து தங்களது மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்துகொண்டு தேவனைத் துதித்து நன்றி கூறி பாடினார்கள்.

“நீர்தாமே பெண்களுக்குள் ஆசீர் எல்லாம்

நிறைவாகக் கொண்டவராம்! திருவயிற்றில்

.....

செகம்புகமும் மரியாளைப் புகழ்ந்து நின்றாள்!” (த. பத்திநாதன். 1987)

அப்பொழுது எலிசபெத், ‘என் ஆண்டவருடைய தாயார் என்னிடத்தில் வந்தது, அடியேன் என்ன பேறு பெற்றேன்! மேலும் உம்முடைய குரலைக் கேட்டதுமே என் வயிற்றிலிருந்த குழந்தை களிப்பால் துள்ளிற்று’ என்றாள். இதைக் கேட்ட மரியாள் தன்னைத் தாழ்த்தி ‘என் ஆத்துமா தேவனை மகிமைப்படுத்துகிறது’ என்று தேவனைத் துதித்தாள் (திருவிவிலியம். லூ. 1:46-47).

இறைமகனின் பிறப்பு

மரியாளின் பிரசவகாலம் நெருங்கும் வேளையில் ரோமஅரசின் சட்டப்படி அகஸ்து ராயன் மக்களுக்கெல்லாம் குடிமதிப்பு எழுதப்பட வேண்டும் என ஆணையிட்டான்.

எட்டுத்திண்கிலும் உள்ள மக்கள் அவரவர்கள் தத்தமது சொந்த நாடுகளுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அரசனின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து தனது ஊரான நாசரேத்திலிருந்து யூதேயாவிற்கு வந்தார்கள் (திருவிவிலியம். லூ.2:4,5). மரங்களும், புதர்களும், மலைகளும், குகைகளும் நிரம்பிய வழிகளில் புறப்பட்டனர். நாசரேத் ஊரில் எத்தனையோ உறவினர்கள் இருந்தும் ஒருவரும் உதவிக்கு வராத நிலையில் இறைவனை மட்டுமே நம்பி விடைகொடுத்து இடம்பெயர்ந்தனர். இப்பாடலில் ஆசிரியர் இக்காலக்கட்டத்தில் பணமும் பதவியும் இருந்தால் இவ்வுலகம் எவ்வாறு படையெடுத்து வரும், நண்பர்களின் கூட்டமும், உறவினர்களின் கூட்டமும் விளம்பரங்களோடு தினமும் திரண்டே வந்து வாழ்த்துக் கூறி வணங்கிச் செல்வர் என்று இக்கால நிலையை எடுத்துக் கூறுகிறார்.

“பணமும் பதவியும் பட்டமும் இருந்தால்

தினமும் நண்பர் திரண்டே வந்து,

வாழ்த்துக் கூறி வணங்கும் இந்தச்

சூழ்நிலை எங்கும் உண்டாம்!” (த. பத்திநாதன். 1987)

ஆனால் இங்கு வாழ்த்துக் கூறி வழியைக் காட்ட எந்த மனிதனும் இன்றி இருவருமாய்ப்; பயணம் மேற்கொண்டனர். பகலிரவாய்ப் பயணம் செய்தபின் தன்னுடைய சொந்த ஊருக்கு வந்தனர். அங்கு அவர்களுக்குத் தங்க இடமில்லாமல் இடம் தேடி அலைந்தனர். குடிமதிப்பு எழுத வந்த மக்களும் கூட்டம் கூட்டமாய் நிறைந்திருந்தனர். சத்திரத்து இடமும் நிறைந்துவிட்டது. எந்த ஒரு இடமுமின்றி, ஆடும், மாடும் அடைந்திடும் குடிலைத் தேடி அடைந்தனர். நள்ளிரவு நேரம் விண்ணில் வால் நட்சத்திரம் தோன்றிட விண்ணின் அரசன் மண்ணில் குழந்தையாய்ப் பிறந்திடலானார். அங்கு ஆட்டு மந்தையைக் காவல் புரிந்த ஆயர்களிடம் தேவ தூதன் தோன்றி இறைமகன் பிறந்த செய்தியைக் கூறினான். அவர்கள் குழந்தையிருக்குமிடம் வந்து பணிந்துகொண்டனர். குழந்தை பிறந்து எட்டாம் நாளிலே யூதர்கள் செய்யும் விருத்தசேதனச் சட்டத்தினை முடித்து ‘ஏசு’ என்ற பெயரினையிட்டனர்.

ஏரோது ராஜாவின் சூழ்ச்சியிலிருந்து பாலகனைக் காப்பதற்காக சூசை மரியாளையும் பாலகன் ஏசுவையும் ஒரு கழுதையின் மேல் ஏற்றிச் சுற்றுப் பாதையில் எகிப்து, இஸ்ரவேல் தேசம் வழியாக பயணப்பட்டு மூவரும் நாசரேத் சென்றடைந்தனர். தேவதூதன் மூலம் கிடைத்த செய்தியைக் கேட்ட, இருவரும் ஏரோது மன்னன் இறக்கும்வரை அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள். சில காலத்திற்குப் பிறகு மரியாளும், சூசையும், ஏசுவோடு எருசலேம் நகர் நோக்கிப் பயணம் மேற்கொண்டனர். பசுகா பண்டிகை கொண்டாட வந்தவர்கள் பயணம் செய்ய, அவர்களோடு ஏசுவும் இருப்பார் என நினைத்துப் பார்க்கும்பொழுது அவர் அங்கில்லை. இதை அறிந்த வளனும் மரியாளும் கலக்கமுற்றவர்களாய்த் திரும்பத் தேடிச் சென்றனர்.

அங்கே தேவாலயத்தில் போதகர் நடுவில் உட்கார்ந்திருக்கவும், போதகர் பேசுவதைக் கேட்கவும், போதகரை வினாவவும் கண்டார்கள். ஏசு விரிவான விளக்கங்கள் கூறுவதைக் கேட்டவர்கள் வியந்திட்டனர். அவர் கூறிய மாறுத்தரங்களையும் குறித்து பிரமித்துப் போனார்கள். இக்காட்சியைக் கண்ட மரியாள், கவலை கொண்டவளாய் மகனைப்பார்த்து, 'மகனே! நீ ஏன் இவ்வாறு செய்திட்டாய் உன் தந்தையும் நானும் பெருந்துயரோடு உன்னைத் தேடினோமே' (திருவிவிலியம், லூக்.2:42-51) என்றாள். இதுகேட்ட இறைமகன் ஏசு,

“நீங்கள் ஏனோ எனைத்தேடி வந்தீர்கள்?”

எந்தை யாரின் பணியில் யான் ஈடுபட வேண்டும் என்றே

தெரியவில்லையா உங்கட்கு!” (த. பத்திநாதன். 1987)

என்றார். சூசையின் மரணத்திற்குப் பின் தன் தாயைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றவராய், தன் வளர்ப்புத் தகப்பன் செய்துவந்த அன்றாடப் பணியான தச்சுத் தொழிலைத் தானும் செய்தார். மரியாளோ தன் மைந்தன் ஏசுவை பிதாவின் சித்தப்படி பிரிந்திடும் நாள் என்னாளோ என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு நாள் தச்சுப் பணி முடிந்து அன்னையான கன்னிமரியிடம் வந்து தான் இவ்வுலகில் பிறந்த நோக்கம் நிறைவேற்ற இரட்சணியப் பணியை நிறைவேற்ற உத்தரவு தர வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெற்றுச் செல்கிறார். (அருள்தந்தை.முனைவர்.சி. மணிவளன் சே.ச, 2010)

இறைமகனின் இளமைப் பருவம்

கானாவூர் திருமணத்தில் விருந்தினர்களுக்கு திராட்சை ரசம் குறைவுபட்ட போது அனைவருக்கும் குறைவில்லாமல் தர வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு நாதன் ஏசுவிடம் அறிவிக்கிறாள். மரியாளின் வார்த்தைகள் கேட்ட மைந்தன் மறுத்துக் கூற மனதில்லாமையால், 'என் சமயம் இன்னும் வரவில்லை' என்கிறார். மரியாளும் 'இவர் என்ன சொல்கின்றாரோ அவ்வாறே செய்யுங்கள்' என்று கூறும்பொழுது, இங்கு ஏசுநாதர் கூற வந்த நோக்கம் புரிகிறது. இறைபெருமானின் நோக்கம் நிறைவேறவே இப்புவியில் உதித்தார் என்று நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

தாயாரும் சகோதரரும்

கானாவூர் சென்றபின்னர் கப்பர் - நகூம் வந்தார். அங்கு அவர் போதித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் தாயாரும், சகோதரரும் அவரைத் தேடி வந்தார்கள். தகவல் அறிந்த இறைமகன் 'யாரோ என்றன் அன்னை? யாரோ என்றன் சகோதரர்கள்? அங்கிருந்த மக்களைப் பார்த்து இவர்கள்தாம் என் தாயும் சகோதரர்களும் என்றார். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட

மரியாள் குறையொன்றும் காணாமல் நின்றாள்! இதில் உள்ள கருத்தினை எண்ணி, 'இறைபெருமானின் எண்ணத்தை நிறைவு செய்வோர் அனைவரும் ஏசுவின் தாயும் சகோதரரும்' என்று உணர்ந்தவளாய், அவர் வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிகிறாள். இவ்வுலக மக்களைக் காக்க இறைமகன் ஏசுவிற்குத் துணையாக நின்றாள் என்று பார்க்கிறோம். அதினாலே 'அகில உலகிற்கும் தாயானவள் மரியாள்' என்று ஆசிரியர் (த. பத்திநாதன், 1987) இங்குக் குறிப்பிடுகிறார்.

இறைமகனின் இறுதிப் பயணம்

மரியாள், தான் ஈன்றெடுத்த நாள் முதலாய் இறுதி நாட்கள் வரை இறைமகன் ஏசுவோடு துணைநின்றாள், அவருடைய இறைத் தொண்டிற்கும் அளவில்லாப் பங்காற்றி அனைத்துச் செயல்களிலும் உடனிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட தன்னிகரில்லாத் தனிப்பெருமை கொண்ட தாய் மரியாள், தன் திருமகன் சிலுவை சுமந்து சென்ற வழியில் நின்று தியானித்து, சிலுவைப் பாதை என்னும் தியானத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர் மரியன்னை தான் என்பதைப் இப்பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

“என்றெல்லாம் திருமரியின் இதயந் தன்னில் ஈடற்ற

தன்மைந்தன் தியாகம் பற்றி

எண்ணங்கள் எழுகின்ற போதில், அன்னை

எழுந்திடுவாள்! கல்வாரி மலையில் ஏசு

புண்பட்ட கால்களோடு நடந்து சென்று புனிதமிகும்

சிலுவையதன் பாதை மீதில்

அன்னை யவள் சென்றிட்டாள்! தியானம் செய்தாள்

அறவாழ்வின் விளக்காக இலங்கி வந்தாள்” (த. பத்திநாதன். 1987)

என்று மகனை இழந்த தாய் மகன் நடந்த பாதை வழி, மனதில் சிலுவை என்னும் துயர்தாங்கி நடந்த நிலையைத் தன் காட்சிப்படுத்திப் பாடுகிறாள் விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் அரசியாகவும், என்றும் இடைவிடாமல் மக்களுக்கு சகாயம் தந்திடும் தாயாகவும், இவ்வுலகில் என்றும் அருள்மழை எல்லோருக்கும் நின்று வழங்கிடும் நிறைமுகில் போன்ற அன்னையாய் விளங்கும் அவள் புகழ்பாடும் தல வரலாறுகள் தந்திடும் செய்திகள் பலப்பல உள்ளனவாம்! பயன்பெற அறிந்திடுங்கள்! வற்றாத நீராக வரங்கள் பல பொழிந்திடும் அற்புத அரசியாய் அனைத்து உலகமும், வான தூதரும் யாவரும் போற்றும் திருமரியின் திருவடி தொழுவோம்! அருளின் அரசியாம் அவளின் அடியை இருகரம் கூப்பி என்றும் வணங்குவோம்! வாழ்க அவள்

புகழ் என்றே வாழ்த்தி வளமுடன் வாழ்வோம் என்று மரியன்னையின் மீது கொண்ட பற்றினால் ஆசிரியர் (த. பத்திநாதன் 1987) உணர்ந்து பாடுகின்றார்.

முடிவுரை

தூய கன்னிமரியாள் கடைசிவரை கற்புள்ள பெண்ணாகப் பார்க்கப்படுகிறாள். இறைவனுடைய சகோதரர்கள் என்ற செய்தி மரியாளின் உறவுக்காரர்களாக கூறுகிறார்கள். எத்தனையோ கன்னிகள் இருக்க மரியாளே இறைவனை கருவில் சுமக்கும் பேறு பெற்றாள். மரியாளுக்கு எத்தனையோ எதிர்ப்புகள் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனாலும் இறைவனின் திருவுளத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற தன்னை அர்ப்பணித்தாள். இறைவனால் சொல்லப்பட்டவைகளை தனது மனதில் பதித்துக் கொண்டாள். மரியாளிடம் எப்போதும் மௌனம் காணப்பட்டது. சாந்தமும், அமைதலுமாய் இருந்து மக்களின் பாவங்களைப் போக்க இறைவனிடம் பரிந்து பேசுவளாகக் காணப்பட்டாள். மக்களுடைய தேவைகளை சந்தித்து, துன்ப நேரங்களிலும், நோய் போராட்டங்களிலும் இறைவனிடம் மன்றாடி தீர்ப்புவளாகக் காணப்படுகிறாள். மெசியாவின் தாயாக இருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற மரியாள் இவ்வுலக மக்களின் தாயாகவும் விளங்குகிறாள். இத்தகைய பண்புகளை பெற்ற மரியாள் பெண்களின் வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறாள்.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. திருவிவிலியம்
2. த. பத்திநாதன், கன்னிமரி காவியம், நாதன் நிலையம், எண். 2, செல்வவிநாயகர் கோயில் தெரு, சூளைமேடு, சென்னை-94, 1987.
3. விவிலியப் பெண்கள், ஸ்வீட்லின் பிரபாகர், ஆய்வுக்கட்டுரை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 2004.
4. இலக்கியத்தில் தூய அன்னை மரியா, அருள்தந்தை முனைவர்.சி. மணிவளன், சே.ச கிறித்தவ இலக்கியக் கட்டுரைகள், செப்படம்பர்-2018.